

W strefie wysokich wód gruntowych wykopy należy wykonać jako wąskoprzestrzenne o ścianach pionowych, odeskowane i rozparte.

Ściany wykopów pionowych powinny być zabezpieczone przed osuwaniem się ziemi, za pomocą szczelnej obudowy. Obudowa tradycyjna składa się z desek z drewna o grubości 50 mm lub wyprasek stalowych układanych poziomo, oraz drewnianych nakładek pionowych i rozpór. Możliwe jest zastosowanie dla zabezpieczenia wykopów obudowy systemowej typu segmentowego. Na obszarze gdzie poziom wód gruntowych na to pozwala przewiduje się wykonanie wykopów skarpowych bez obudowy, z obudową szczelną w strefie kanałowej.

Przy zasypkach mechanicznych należy uprzednio obsypać rurę warstwą piasku grubości 10 cm. Pozostałą część wykopu uzupełnia się gruntem rodzimym przestrzegając jego właściwego zagęszczenia (90 % stanu pierwotnego).

Zasyp i ubijanie w strefie ochronnej przewodu należy wykonać warstwami z jednoczesnym usuwaniem deskowania. Zasypanie wykopu należy wykonać po dokonaniu prób ciśnieniowych i po wykonaniu inwentaryzacji geodezyjnej.

Po wykonaniu montażu rurociągu, należy go poddać próbie ciśnieniowej na 1,0 Mpa w czasie 30 minut, a następnie przepłukać tak żeby woda płynąca odpowiadała jakości zgodnie z Dz. U. Nr 19 poz. 72 z dnia 31.05.1977 r.

Wymagania odległościowe przy prowadzeniu sieci wodociągowej.

Odległość skrajni przewodów sieci wodociągowych od urządzeń podziemnych i naziemnych powinna wynosić:

- od kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych – 0,80 m
(w miejscach skrzyżowań na kabel należy założyć rurę ochronną)
- od przewodów kanalizacyjnych – 1,40 m
- od pasa drzew – 2,00 m
- od słupów oświetleniowych, telekomunikacyjnych – 2,00 m
- od ogrodzeń – 1,50 m
- od gazociągów średniego ciśnienia – 1,50 m